

**HONORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI,**

**HONORIUS, BISKUP,
SLUŽEBNÍK SLUŽEBNÍKŮ BOŽÍCH,**

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, et Episcopis, ac dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, et aliis Ecclesiarum Praelatis per Regnum Franciae constitutis Salutem, et Apostolicam Benedictionem.

Pro dilectis filiis Fratribus de Ordine Fratrum Minorum direxisse vobis recolimus nostra scripta, ut eos haberetis Divini Amoris intuitu commendatos;

sed sicut intelleximus, quidam vestrum quasi habeant de ipso Ordine conscientiam scrupulosam, cum nihil in eis suspicionis dignum invenerint, sicut ab aliis intelleximus, quibus adhibere possumus plenam fidem, ipsos in suis manere Dioecibus non permittunt; licet ex eo solo, quod litteras nostras eisdem concessimus, nihil sinistri de ipsis debuerint opinari.

Unde Universitati vestrae volumus esse notum, quod Nos Ordinem talium de approbatis habemus; et Fratres Ordinis ipsius viros recognoscimus catholicos, et devotos. Quare monendos vos duximus, et hortandos per apostolica scripta praecipiendo mandantes; quatenus ipsos tamquam vere fideles, et religiosos in vestris Dioecibus admittatis, habentes eosdem pro divina, et nostra reverentia propensius commendatos.

Datum Viterbii IV. Kalendas Junii, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Ctihodným bratřím arcibiskupům a biskupům, milovaným synům opatům, převorům a ostatním prelátům církvi, ustanoveným pro království Francie, pozdrav a apoštolské požehnutí.¹

Připomínáme, že jsme Vám poslali naše listy ve prospěch milovaných synů, bratří řádu Menších bratří, abyste je považovali za doporučené ve světle Boží lásky.

Avšak někteří z Vás, jak jsme se dověděli, jako by vzhledem k tomuto řádu měli ve svědomí pochybnosti, i když u nich nenacházeli důvod k nedůvěře. Od důvěryhodných lidí jsme se dozvěděli, že jim nedovolují zůstat v jejich diecézích, ač - když jsme bratřím dali doporučující listy - nemělo by se o nich nepříznivě smýšlet.

Chceme proto, aby Vám všem bylo známo, že jejich řád považujeme za stejně schválený jako jsou jiné řády a že bratry tohoto řádu uznáváme za katolické a oddané římské církvi.²

Povazujeme proto za potřebné znovu Vás na to apoštolským listem upozornit. A přikazujeme: Přijímejte je do Vašich diecézí jako muže opravdu věrné a zbožné a z úcty k Pánu i k nám je považujte za zvláštním způsobem doporučené.

Dáno ve Viterbu 29. května 1220, ve čtvrtém roce našeho pontifikátu.

Prameny:

SBARAGLIA J.H. (ed.): *Bullarium Franciscanum sive Romanorum Pontificum constitutiones, epistolae, diplomata tribus ordinibus Minorum, Clarissarum, Poenitentium a seraphico patriarcha Sancto Francisco institutis ab eorum originibus ad nostra usque tempora concessa*, sv. 1, Roma: Sacra Congregatio de Propaganda Fide, 1759, s. 5, č. 4.

<http://franciscantradition.org:8080/FAED/index.jsp?workNum=043&p=559>

Poznámky:

1. Tato bula sepsaná na podporu předchozí buly »*Cum dilecti Filii*«, byla poslána prelátům Francie, kteří zřejmě měli obavy z působení neoprávněných kazatelů (viz *Bullarium Franciscanum* u textu buly). Zákony Pařížské diecéze schválené roku 1213 papežským legátem Robertem Courçonem, které následujícího roku sněm v Rouenu rozšířil na celou církevní provincii, totiž kvalifikovaly jako nezákonné působení potulných kazatelů, zvláště pak těch, kteří sbírali almužny (Srov. odkazy in: ROUSE R.H.–ROUSEM.A.: *Preachers, Florilegia, and Sermons*, Toronto: Pontifical Academy of Mediaeval Studies, 1979, s. 45-46). Kronikář Jordán z Giana velmi pravděpodobně odkazuje na tento list, když píše: „*Když bratři přišli do Francie, ... byli považováni za bludaře. Avšak, když si biskup (pravděpodobně Pierre Samuel Du Pont de Nemours, 1208-19) a magistři přečetli jejich Řeholi, ... , poradili se o té věci s panem papežem Honoriem. Papež však listem potvrdil, že Řehole je pravá, neboť je potvrzena Svatým stolcem, a bratři že jsou oddanými syny římské Církve a pravými katolíky.*“ (BÁRTA J. et. al. (eds.): *Františkánské prameny*, sv. 2, Bratislava: Vydavatelstvo Serafin/Ceský Těšín: Cor Jesu, 1994, s. 15, č. 2326). Ačkoli někteří bratři byli posláni do Francie již roku 1217, františkáni pravděpodobně nedosáhli pařížského kraje dříve, než ve druhé misii po kapitule roku 1219, kterou vedl br. Pacifico.

2. Jedná se o bulu *Cum dilecti* z roku 1219, a snad i jiné listy poslané biskupům v Paříži a Sensu. Srov. pozn. in: *Bullarium Franciscanum*, sv. 1, s. 5. Stojí za pozornost všimnout si, že papež zde užívá přesného kanonického termínu »Řád«.